

Arrest

nr. 175 275 van 23 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 23 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DHONDT *loco* advocaat K. VERSTREPEN en van attaché K. GOOSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een Arabische sjiitische moslima te zijn afkomstig van Karadah Sharqiya, Bagdad. In het begin woonde u samen met uw familie (ouders en twee zussen Dounia en Sara) bij uw opa in Bagdad Jadideh. Vanaf 2001 zijn jullie naar Al Ghadeer verhuisd. Uw vader was ambtenaar bij een onderwijsafdeling maar is sinds 2003 – 2004 met pensioen. In 2007 zijn jullie naar Al Wihda verhuisd omdat de wijk te marginaal was geworden en uw vader bekommerd was om van zijn drie dochters. Ongeveer vier jaar geleden hebt u op uw linkerschouder een tattoo laten zetten met toestemming van uw ouders. U bent rond 2012-2013 begonnen aan de universitaire studie lichamelijke opvoeding.

Ongeveer twee jaar en een half voor uw vertrek uit Irak opende de militie Asaeb Ahl al Haq een bureau drie huizen verwijderd van uw ouderlijk huis. U hebt altijd de gewoonte gehad om shorts en rokken te

dragen. Vanaf 14 april 2014 werd u door Asaeb Ahl al Haq op uw kledij aangesproken. Een week later werd u in de kleedkamers van de universiteit opnieuw omwille van uw kleding aangesproken door een groep religieus geklede vrouwen. Per toeval zagen zij de tattoo op uw rug waarop ze u aanmaanden terug te keren naar de religie. U antwoordde hierop dat u het recht hebt om zelf te doen wat u wilt. Eenmaal thuis vertelde u alles aan uw vader met wie u vervolgens op 27 april 2014 klacht bent gaan indienen bij het lokaal politiebureau van Karadah. U vertelde de politie dat het Asaeb ahl al Haq is die u lastigvalt. Vervolgens werd u bijna aangereden door een man, u meende dat dit per ongeluk gebeurde, doch later zag u nogmaals dezelfde man toen u naar de unief wilde gaan. Op 14 mei 2014 hebt u zich aan de universiteit uitgeschreven. U bent vervolgens een half jaar bij uw tante gaan wonen die aan de andere kant van Karadah woont. Daarna verbleef u twee maanden bij een vriendin in Zayouna. Vervolgens bent u tot aan uw definitief vertrek uit Irak bij uw oom in Bagdad al Jadideh gaan wonen. U ging af en toe naar buiten samen met uw nicht. Op 4 juni 2015 bent u legaal vanuit de luchthaven van Bagdad naar Turkije gereisd om vervolgens illegaal naar Europa door te reizen. U hebt vanaf het begin van uw reis uit Irak uw paspoort aan de smokkelaar moeten afgeven. Op 10 juni 2015 heeft u hier in België asiel aangevraagd. Momenteel woont u samen met de broer van uw Iraakse vriendin, (S.A.M.).

Ter staving van uw asiëldossier legt u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, een attest van stopzetting van uw universitaire studies dd. 14/05/2014 en vier foto's van uzelf waarop u een rok draagt. Uw advocaat heeft nog het Fins rapport over sjiitische milities in Bagdad en informatie van UNHCR toegevoegd.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen en door onderzoek wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie aangetoond heeft.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen met Asaeb Ahl al Haq waardoor u uw universitaire studies hebt moeten stopzetten. Zo hebt u gedurende uw asiëprocedure hieromtrent tegenstrijdige verklaringen afgelegd. U verklaart op het CGVS dat Asaeb Ahl al Haq een bureau hebben niet ver van uw huis en zij u op 14 april 2014 voor het eerst aanspraken op uw kleding waarna zij vrouwen naar uw universiteit hebben gestuurd om u nogmaals aan te manen religieuze kledij te dragen en waarbij ze dan per toeval uw tattoo hebben opgemerkt (CGVS, pp. 10, 11 en 12). Gepolst of uw medestudentes ooit een opmerking hadden gemaakt over uw tattoo, antwoordt u ontkennend omdat ze het niet wisten (CGVS, p. 14). In de Vragenlijst die u samen met een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken hebt ingevuld, beweert u echter dat uw medestudentes tijdens het douchen uw tattoo hebben opgemerkt en zij vervolgens Asaeb Ahl al Haq hebben ingelicht waarna zij u op het matje riepen. Vanaf dan werd u dermate door de studenten op de universiteit gevisieerd dat u uiteindelijk de universiteit hebt verlaten (zie Vragenlijst dd. 29/06/2015 vraag 3 punt 5). Geconfronteerd met deze totaal verschillende versies, beweert u dat uw vriendin als enige op de hoogte was van de tattoo en dit gegeven nooit aan bod kwam bij de andere studentes (CGVS, p. 15). Het hoeft geen betoog dat dit geen afdoende verschoning biedt waarom u tijdens het eerste gehoor een andere versie van de feiten heeft gegeven. Meer nog, aan het begin van het gehoor op het CGVS werd er expliciet gevraagd of alles correct genoteerd werd in de Vragenlijst waarop u bevestigend antwoordt (CGVS, p. 2). In verdere lijn is het weinig aannemelijk dat uw vader samen met u klacht is gaan indienen bij de politie van Karadah op 27 april 2014 tegen de leden van Asaeb Ahl al Haq, die drie huizen verder van uw huis een bureau hebben, daar het algemeen geweten is dat de lokale politie samenwerkt met de sjiitische milities in de wijken (CGVS, p. 13). Voorts haalt u aan dat u vanaf april – mei 2014 tot aan uw vertrek op 4 juni 2015 in verschillende wijken (voornamelijk sjiitische wijken zo blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd gevoegd) hebt gewoond zonder melding te maken van enig direct probleem met Asaeb Ahl al Haq (CGVS, pp. 15 en 16). Zo woonde u een zestal maanden bij uw tante in Karadah, een tweetal maanden bij uw vriendin in Zayouna en in de laatste periode bij uw oom in Bagdad Jadideh waar u samen met uw nicht af en toe naar buiten ging, dit terwijl u zelf verklaart dat ook hier Asaeb Ahl al Haq aanwezig is (CGVS, p. 16). U vergoelijkt dit door te stellen dat het verschil hem zit in het feit dat bij u Asaeb Ahl al Haq in dezelfde straat van uw woning hun bureau hebben (CGVS, p. 16). In dit kader dient volledigheidshalve nog te worden opgemerkt dat er aan uw bewering dat u gedurende de periode dat u bij uw tante verbleef nooit zou zijn buitengkomen bezwaarlijk geloof kan worden gehecht (CGVS, p. 15). Wat er ook van zij, nergens blijkt er uit uw verklaringen dat u in deze periode problemen hebt gekend.

Bijgevolg kan uw verklaring problemen te vrezen omdat u geen traditionele kleding wenst te dragen bezwaarlijk overtuigen, temeer uit uw verklaringen blijkt dat u zich quasi altijd 'op uw eigen manier' hebt gekleed en dit altijd mogelijk is geweest tot op het moment dat Asaib hun bureau in uw straat

installeerden en u problemen met hen kreeg, een problematiek waaraan gezien bovenstaande observaties geen geloof kan worden gehecht (CGVS p.10). Bovendien dient te worden opgemerkt dat u eventuele problemen kan vermijden door u in het openbaar iets meer discreet te kleden en oppert u zelf de mogelijkheid om, al zou dit financieel zeer moeilijk zijn, naar een andere wijk te verhuizen (CGVS p. 16).

Gezien bovenstaande vaststellingen kan u de vluchtelingenstatus niet worden toegekend.

De documenten die u voorlegt ter staving van uw asielaanvraag kunnen aan deze vaststelling niets wijzigen, aangezien er evenmin een persoonlijk risico uit blijkt. Het gaat hier immers om uw identiteitskaart en uw nationaliteitsbewijs. Deze documenten zijn enkel een indicatie voor uw identiteit en herkomst, dewelke hier niet ter discussie staan. Het attest van stopzetting van uw universitaire studies biedt geen meerwaarde aangezien er niet uit kan worden afgeleid waarom u toen bent gestopt. De foto's van uzelf gekleed in rokjes wijzigen ook niets aan bovenstaande appreciatie aangezien hieruit kan worden afgeleid dat u in bepaalde delen van Bagdad en in kader van bepaalde gelegenheden wel zo gekleed kan gaan, niets meer en niets minder. Ook het rapport van de Finse autoriteiten over de sjiiitische militieën alsook de bemerkingen van UNHCR over de situatie van vrouwen wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie daar deze geen betrekking hebben op uw persoon. Tot slot dient er nog te worden aangestipt dat u geen enkel begin van bewijs van uw paspoort kan neerleggen (CGVS, p. 8) waardoor de Belgische autoriteiten uw reisweg niet kunnen controleren. Het is zeer merkwaardig dat u op zijn minst geen kopie kan neerleggen van uw paspoort maar wel van het attest van stopzetting van de universiteit en dit omdat u van uw familie, die het op hun beurt hadden vernomen van anderen die naar België waren gekomen, had vernomen dat er bewijzen nodig waren om 'het verhaal vast te leggen' (CGVS, p. 9). Het feit dat u tijdens de asielaanvraag omtrent het verlies van uw paspoort ook tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd (CGVS, pp. 7 en 8 + Verklaring dd. 29/06/2015 punt 26, p. 10), doet vermoeden dat u de ware toedracht van uw reisweg aan de Belgische asielinstanties wil verhullen. Zo stelde u immers ten aanzien van DVZ dat uw paspoort door de smokkelaar in Servië werd afgenomen, terwijl u op het CGVS stelt dat uw paspoort al in Irak werd afgenomen. Verder meende u bij DVZ dat er geen visum in uw paspoort stond, terwijl u op het CGVS veronderstelt dat er wel een visum in uw paspoort was opgenomen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld. Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert

IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van "de artikelen 48/2 t.e.m. 48/5 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ('Vreemdelingenwet'), artikel 1 van het Verdrag van Genève van

28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen ('Vluchtelingenconventie'), de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen”.

Verzoekster wijst op haar profiel. Zij is een moderne, vrijgevochten vrouw. Ze kleedt zich zoals ze zelf wenst, kleurt haar haren, heeft een grote tatoeage op haar rug en studeerde lichamelijke opvoeding aan de universiteit van Bagdad. Momenteel woont zij samen met een man waarmee zij niet gehuwd of verloofd is. Als vrijgevochten, westerse vrouw afkomstig van Bagdad vertoont verzoekster een risicoprofiel waarmee verweerder ten onrechte geen rekening hield.

Verzoekster wijst erop dat zij als vrouw in het algemeen reeds kwetsbaar is bij een terugkeer naar Irak. Door haar meer progressieve levensstijl, loopt zij bovendien nog meer risico. Verzoeker citeert uit de *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Iraq”* van UNHCR van 31 mei 2012, uit het *“Ambtsbericht Veiligheidssituatie in Irak”* van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van april 2015, uit een rapport van Minority Rights Group International van februari 2015 en uit een rapport van de Finse Immigratiedienst van 29 april 2015. Uit deze informatie blijkt dat Bagdad conservatiever is geworden sedert de sjiitische milities er de macht overnamen. De vrijheid van vrouwen wordt ingeperkt en er worden kledingrestricties opgelegd. Vrouwen die deze niet naleven worden slachtoffer van discriminatie, intimidatie en geweld. Verzoekster gaat met haar gedrag en uiterlijk radicaal in tegen de conservatieve waarden van de sjiitische milities. Zij woonde en verbleef in sjiitische wijken. Daardoor loopt zij weldegelijk in het oog van de sjiitische milities. Verwijzend naar algemene informatie, stelt verzoekster dat zij op bescherming van de Iraakse autoriteiten niet moet rekenen.

Volgens verzoekster mag verweerder van haar niet verwachten dat zij tegen haar wil buigt voor de traditionele opvattingen van de sjiitische milities. Men mag niet verwachten dat zij meegaat in een seksistisch en discriminerend rollenpatroon om problemen te voorkomen. Dit gaat in tegen haar diepe overtuigingen en er mag niet worden verwacht dat zij deze opzij zet.

Verweerder suggereert volgens verzoekster voorts dat zij binnen Bagdad over een intern vestigingsalternatief zou beschikken. Verzoekster wijst erop dat de bewijslast in dit kader rust op verweerder. Overeenkomstig artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet en volgens UNHCR moet er een onderzoek gebeuren naar het redelijke karakter van het intern vluchtalternatief. De bewijslast ligt bij verweerder en er moet gekeken worden naar economische factoren. Verzoekster gaf reeds aan dat het voor haar financieel moeilijk zou zijn om zich elders te vestigen. Verweerder voldoet niet aan de bewijslast.

Vervolgens gaat verzoekster in op de veiligheidssituatie in Bagdad. Verzoekster verwijst naar hetgeen gesteld wordt in de bestreden beslissing en in de informatie van verweerder. Zij leidt hieruit af dat er kanttekeningen gemaakt moeten worden bij de conclusies van verweerder. Het doel van het aanhoudende geweld is zoveel mogelijk slachtoffers maken en het hoog aantal slachtoffers toont aan dat dit doel bereikt wordt. Een vergelijking ten opzichte van de ‘Breaking the Walls’ campagne volstaat niet. Een verbetering ten opzichte van een (triest) verleden is immers niet afdoende om te oordelen of een regio veilig is. De cijfers in de informatie van verweerder zijn nog steeds – zelfs met mogelijke onder rapportering – erg hoog. Bovendien bevat deze informatie niet de meest recente cijfers. Uit recente cijfers blijkt dat er geen sprake is van een daling van het aantal slachtoffers in Irak in het algemeen en in Bagdad in het bijzonder. Verzoekster verwijst naar cijfers van de website www.iraqbodycount.org. Tevens geeft zij een tabel weer van het maandelijkse aantal burgerdoden in Bagdad van 2008 tot 2015. Ook Iraq Body Count wijst, net als de informatie van verweerder, op het risico van onder-rapportering. Daarnaast is het aantal gewonden van belang. Volgens Musings on Iraq zijn dit er in 2015 maar liefst 18 192, naast 17 339 burgerdoden. Verder gaf Musings on Iraq begin november 2015 in een bericht aan dat Bagdad opnieuw het hoofddoel van IS is. UNAMI gaf in een bericht van 1 februari 2016 aan dat er sprake is van een sterke stijging van het aantal burgerslachtoffers en Bagdad werd daarbij het zwaarst getroffen. Dat IS nog de capaciteit en de wil heeft om vernietigend toe te slaan in Bagdad, blijkt uit een zware aanslag die plaatsvond op 28 februari 2016.

De objectieve elementen die verweerder aanhaalt in de bestreden beslissing en in het licht waarvan volgens verweerder de cijfers moeten worden beoordeeld kunnen de hoger aangehaalde, dramatische cijfers niet relativiseren.

Verzoekster vervolgt:

“Uit de COI Focus blijkt dat de aanvallen hoofdzakelijk op burgers zijn gericht en erop gericht zijn zoveel mogelijk burgerslachtoffers te maken, dat het geweld het hele grondgebied van Bagdad treft en geen enkel stadsdeel, zelfs binnen een enkele week, eraan ontsnapt, dat er ongeveer 1000 slachtoffers per maand vallen.

Verder wordt als “objectief element” aangehaald dat het openbaar leven in Bagdad niet is stilgevallen. De COI Focus stelt echter dat “zelfs tijdens de zwaarste golf van geweld in 2006 en 2007 (...) het openbare leven niet stil [viel]”. Het feit dat momenteel het openbaar leven nog altijd niet is stilgevallen, kan dus geen argument zijn om te stellen dat Bagdad voor verzoeker veilig is. Immers in de periode 2006-2007 werd Bagdad door verwerende partij wél als onveilig beschouwd en zelfs toen ging het openbare leven door.

Frappant is ook dat de COI Focus stelt dat Bagdad over het algemeen goed scoort binnen Irak, “al valt het op dat het aantal schoolverlaters omwille van een moeilijke en onveilige weg naar school hoger ligt dan in andere provincies.”

Verwerende partij haalt in de bestreden beslissing verder aan dat de Iraakse autoriteiten nog de politieke en administratieve controle zouden hebben over Bagdad, als één van de argumenten waarom er voor verzoekster geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Hiervoor werd echter al uitgebreid aangetoond dat de feitelijke controle over Bagdad in handen is van Sjiitische milities waarover de Irakese overheid weinig of geen controle heeft. Verzoekster kan niet rekenen op een effectieve bescherming door deze Sjiitische milities, aangezien deze haar net viseren.”

Verzoeker citeert in deze uit de informatie van verweerder en het voormelde rapport van de Finse Immigratiedienst.

Zij vervolgt:

“Ook de terugkeer naar Bagdad wordt als verwerende partij gezien als een signaal dat Bagdad voor verzoekster veilig is. De bestreden beslissing stelt: “Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan worden beschouwd dat de situatie in Bagdad niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de provincie Bagdad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.”

Het aantal asielzoekers dat via IOM terugkeerde, wordt verduidelijkt in de COI Focus (p. 17):

(...)

Verwerende partij noemt die ‘relatief hoog’, maar lijkt hierbij uit het oog te verliezen dat deze cijfers moeten worden bekeken in het licht van het aantal asielaanvragen van Irakezen in dezelfde periode. In augustus 2015 dienden 2.167 Irakezen een asielaanvraag op het grondgebied in. Dit betrof het hoogste maandelijks aantal ooit van één bepaalde nationaliteit. In juli 2015 ging het om 887 aanvragen en in juni 2015 381.53 186 Irakezen vroegen asiel aan in mei 2015, 69 in april, 96 in maart, 70 in februari en 120 in januari. In totaal dienden dus 3.976 Irakezen een asielaanvraag in op Belgisch grondgebied in de periode van januari tot augustus 2015. Dat er van dit aantal 47 de repatriëring naar Bagdad aanvroegen, is helemaal geen ‘relatief hoog’ aantal.

Hetzelfde geldt voor september 2015. De COI Focus meldt dat 97 personen via IOM een terugkeer naar Bagdad aanvroegen. Echter, in verhouding tot het aantal ingediende asielaanvragen, nl. 2.207, is dit geen cijfer waar eventueel conclusies kunnen uit getrokken worden.

Bovendien wordt niets gezegd over de beweegredenen van deze terugkeerders en wordt evenmin nagegaan of zij zich effectief opnieuw in Bagdad hebben gevestigd en dit op een veilige wijze.”

Verzoekster verwijst naar een rapport van Caritas International. De verbetering van de veiligheidssituatie komt daarin niet voor bij de voornaamste redenen voor vrijwillige terugkeer.

Verder houdt verweerder geen rekening met het feit dat uit de informatie van verweerder blijkt dat er ook mensen zijn die Bagdad ontvluchten. Veel van hen geven aan te willen terugkeren naar Bagdad maar ze doen dit niet. Ook frappant is dat mensen die Bagdad ontvluchten vooral in Suleimaniya en Anbar terecht komen. Anbar is blijkens algemene informatie één van de onveiligste provincies in Irak. Blijkbaar kiezen een behoorlijk aantal mensen van Bagdad het om in deze provincie te gaan wonen ondanks dat de situatie daar wordt omschreven als oorlog. Verzoekster betoogt verder dat uit een artikel van 16 juni 2015 in The National genaamd ‘Flight to safety – sunnis flee Baghdad for sanctuary in Iraqi Kurdistan’ blijkt dat soennieten wel degelijk Bagdad ontvluchten.

Zij is van mening dat het voorgaande harder doorweegt dan het gegeven dat enkele tientallen Irakezen vrijwillig vanuit België zijn teruggekeerd naar Bagdad.

Verzoekster voert aan dat de COI Focus "Irak. Veiligheidssituatie Bagdad" van 31 maart 2016 gedateerd is. Het is algemeen gekend dat de afgelopen maanden, en in het bijzonder de afgelopen weken, bijzonder bloedige aanslagen plaatsvonden. Gezien de zeer volatiele veiligheidssituatie in Irak is het absoluut noodzakelijk met de meest recente informatie rekening te houden. Daarom wenst verzoekster bijkomende informatie neer te leggen. Verzoekster verwijst naar en citeert uit de bijdragen van Musings on Iraq van februari, maart, april en de eerste week van mei 2016. Uit deze informatie blijkt dat er geen daling van het geweld is. Verzoekster wijst bovendien op een reeks zeer bloedige aanslagen gedurende de week voor de indiening van het verzoekschrift.

Verzoekster wijst er ten slotte op dat verschillende van de middelen die zij aanhaalde werden overgenomen in het Franstalige arrest nr. 165 616 van 12 april 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

Verzoekster concludeert:

"Uit al de hierboven aangehaalde informatie blijkt duidelijk dat de actuele veiligheidssituatie in Bagdad moet worden gekwalificeerd als willekeurig geweld.

Verzoekster zou dan ook een reëel risico zou lopen te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van haar leven of persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet".

2.1.2. Ter staving van haar betoog, voegt verzoekster de volgende stukken bij het verzoekschrift:

1. *Bestreden beslissing van Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staat- lozen van 22 april 2016;*
2. *UNHCR, UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Iraq, 31 mei 2012 (...);*
3. *Buitenlandse Zaken Nederland, Ambtsbericht Veiligheidssituatie in Irak, april 2015, p. 20.(...);*
4. *Minority Rights Group International, 14,000 Women Killed So Far In Iraq Conflict, Thousands More Abducted: New Research, february 2015, p. 15-16, (...);*
5. *Finnish Immigration Service, "Security situation in Bagdad — the Shia militias', 29 april 2015 (...)*
6. https://en.wikipedia.org/wiki/Administrative_districts_in_Baghdad;
7. *UNHCR, Guidelines on International Protection: "Internal Flight or Relocation Alternative" within the Context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees (...);*
8. *Iraq Body Count, 'Iraq 2015: a catastrophic normal. An overview of a year's violence ', 1 Januari 2016, (...)*
9. *Musings on Iraq, 'Over 51 000 casualties in Iraq in 2015', (...)*
10. *Musings on Iraq, Violence in Iraq Levels Off 5 November 2015, (...)*
11. *UNAMI, 'UN Casualty Figures for the Month of Januari 2016', (...)*
12. *Reuters, 'Twin suicide bombing kills 70 in Baghdad's deadliest attack this year', 29 februari 2016, (...);*
13. *BCHV, Verslag contactvergadering van 15 september 2015, (...), p.2-4.*
14. *BCHV, Verslag contactvergadering van 16 juni 2015, (...), p.2.*
15. *BCHV, Verslag contactvergadering van 19 mei 2015, (...), p.2.*
16. *BCHV, Verslag contactvergadering van 21 april 2015, (...), p.2.*
17. *BCHV, Verslag contactvergadering van 10 maart 2015, (...)*
18. *BCHV, Verslag contactvergadering van 10 februari 2015, (...), p.2;*
19. *Topical Note — Iraq: Security and internal displaced people in Anbar province, March 2015, (...);*
20. *The National, Flight to safety - sunnis flee Baghdad for sanctuary in Iraqi Kurdistan, 16 juni 2015, (...);*
21. *Caritas, "Parole à l'exil. Les demandeurs d'asile Irakiens et en particulier de Bagdad", mei 2016, (...)*
22. *Musings on Iraq, "Violence In Iraq, February 2016", 7 maart 2016, (...)*
23. *Musings on Iraq, "Violence In Iraq, March 2016", 5 april 2016, (...)*
24. *Musings on Iraq, "Violence In Iraq, April 2016", 9 mei 2016, (...)*
25. *Musings on Iraq, "Security In Iraq, May 1-7, 2016", 16 mei 2016, (...)*
26. *The New Arab, "Dozens killed in IS attack on Iraq's Sadr City, 11 mei 2016, (...)*
27. *The New Arab, "More bloodshed as triple suicide bombings rock Baghdad", 11 mei 2016 (...)*
28. *The New Arab, "Suicide bombers target western Baghdad police station, killing six", 12 mei 2016, (...)*

29. *The New Arab*, "Deadly wave of attacks hits Iraq capital killing dozens", 17 mei 2016, (...)

30. Aanstelling BJB

2.2.1. Verweerder legt op 16 augustus 2016 door middel van een aanvullende nota een update neer van de landeninformatie in het administratief dossier. Het betreft de *COI Focus "IRAK, De veiligheidssituatie in Bagdad"* van 23 juni 2016 en een document getiteld "*IRAK – VRIJWILLIGE TERUGKEER*" van 24 juni 2016 (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.2.2. Verweerder legt op 18 augustus 2016 door middel van een aanvullende nota een update neer van de landeninformatie in het dossier. Het betreft de *COI Focus "IRAK, Addendum. De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016"* van 12 augustus 2016 (rechtsplegingsdossier, stuk 12).

2.2.3. Verweerder legt op 22 augustus 2016 door middel van een aanvullende nota een bijdrage neer van 16 augustus 2016 van "*Musings on Iraq*" (rechtsplegingsdossier, stuk 14).

2.3. Verzoekster legt ter terechtzitting van 24 augustus 2016 een aanvullende nota neer.

In deze aanvullende nota, verwijst zij vooreerst naar de inhoud van de "*COI Focus*" van 23 juni 2016 die door verweerder werd neergelegd. Volgens verzoekster blijkt uit deze "*COI Focus*" een verslechtering van de situatie, die al dramatisch was. De politieke crisis heeft een negatieve invloed op de veiligheidssituatie in Bagdad en het aantal zware en heel zware aanslagen is toegenomen. De zwakkere positie van de veiligheidsdiensten heeft tot gevolg dat de aard van de aanslagen opnieuw is veranderd. Uit de "*COI Focus*" blijkt dat het aantal slachtoffers niet is gedaald en dat er een toename is van zware aanslagen.

De statistieken van "*Musings on Iraq*" tonen verder aan dat de veiligheidssituatie sedertdien nog is verslechterd. Verzoekster verwijst naar en citeert uit de bijdragen van "*Musings on Iraq*" van juni, juli en de eerste week van augustus 2016. Zij leidt uit deze informatie af dat het aantal burgerslachtoffers in Bagdad hoog is en stijgt, dat het aantal zware aanslagen toeneemt en dat de politieke situatie erg volatiel is. Daardoor is de veiligheidssituatie nog precairder en onzeker naar de toekomst toe.

Verzoekster wijst in haar aanvullende nota verder op de Franstalige arresten nrs. 165 615 en 165 616 van 12 april 2016 van de RvV.

Wanneer de cijfers in hun context worden geplaatst, blijkt hieruit volgens verzoekster een reëel risico op ernstige schade. Het geweld doet zich voor op het gehele grondgebied van Bagdad.

Verzoekster stelt dat ook de "*COI Focus*" van 23 juni 2016 aangeeft dat het openbare leven in Bagdad altijd bleef bestaan, zelfs tijdens het zwaarste geweld. Dat het openbare leven niet stilligt, is dus geen nuttig criterium. Verder wijst verzoekster op hetgeen in voormelde "*COI Focus*" gesteld wordt omtrent het aantal schoolverlaters. Verzoekster stelt dat de RvV deze zienswijze volgde in de voormelde twee arresten.

Dat ontheemden uit andere regio's zich in Bagdad vestigen betekent niet dat het veilig is in Bagdad. Het gaat vaak om wanhopige mensen, zonder financiële middelen en op vlucht voor de oorlog. Dit toont enkel aan dat de toestand in andere regio's van Irak nog dramatischer is dan Bagdad. Verzoekster wijst opnieuw op de bij het verzoekschrift gevoegde informatie omtrent de soennieten die Bagdad verlaten.

Verzoekster benadrukt dat de "*COI Focus*" aangeeft dat er weinig terugkeer naar Bagdad is. Van de personen die terugkeren is het profiel en de reden van hun terugkeer niet gekend. Verzoekster verwijst andermaal naar het bij het verzoekschrift gevoegde rapport van Caritas International omtrent de redenen van terugkeer. Tevens verwijst zij andermaal naar de twee voormelde arresten van de RvV.

Verzoekster merkt nog op dat de gehele burgerbevolking wordt gevisieerd en dat het geweld een blind en algemeen karakter heeft.

Ter staving van voormeld betoog, voegt verzoekster enkele bijdragen van "*Musings on Iraq*" bij de aanvullende nota.

2.4.1. Verzoekster preciseert op generlei wijze hoe artikel 48/2 van de vreemdelingenwet, dat op louter algemene wijze bepaalt welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, *in casu* zou (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg wordt de schending van dit artikel niet dienstig aangevoerd.

2.4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.4.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.4.4. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster kan worden bijgetreden waar zij aanvoert dat Bagdad sedert de komst van de sjiiitische milities conservatiever is geworden, dat er in (bepaalde delen van) Bagdad kledingrestricties worden opgelegd en dat zij een moderne, vrijgevochten vrouw is.

Uit de informatie die verzoekster dienaangaande bijbrengt (rechtspiegingsdossier, stukken 1 en 16), kan echter niet worden afgeleid dat de situatie in Bagdad op dit vlak dermate ernstig zou zijn dat het loutere gegeven een progressieve en vrijgevochten vrouw te zijn en een loutere aanwezigheid in Bagdad zouden volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoekster. Verzoekster kan aldus niet volstaan met de loutere verwijzing naar haar profiel als moderne, vrijgevochten vrouw uit Bagdad en naar de voormelde informatie omtrent de situatie van vrouwen in Irak en Bagdad. Deze informatie heeft geen betrekking op haar persoon en verzoekster dient een concreet verband aan te tonen met haar individuele en persoonlijke situatie om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk zou dreigen te worden geïsoleerd of vervolgd.

In deze dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen concrete, ernstige en geloofwaardige, aan haar profiel als progressieve en vrijgevochten vrouw gelinkte problemen heeft aangehaald. Verzoekster laat de bestreden beslissing immers volledig ongemoeid waar geoordeeld wordt dat – ingevolge haar manifest tegenstrijdige verklaringen omtrent de kern van haar relaas en ingevolge haar onaannemelijke verklaringen over het verloop van haar problemen – aan haar verklaarde problemen geen geloof kan worden gehecht. De motieven die dienaangaande in de bestreden beslissing zijn opgenomen, vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij door verzoekster niet dienstig worden aangevochten, onverminderd overeind. Verzoekster verklaarde bovendien uitdrukkelijk dat zij, benevens deze ongeloofwaardige problemen, in Irak geen problemen kende doch een heel normaal leven had en niets te klagen had (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.17). Aangezien verzoekster voor haar vertrek uit Irak geen (geloofwaardige) problemen kende, een normaal leven leidde en niets te klagen had, kan bezwaarlijk worden aangenomen dat zij omwille van haar profiel bij een terugkeer naar haar land en regio van herkomst plots wel zou dreigen te worden geïsoleerd en vervolgd.

Dit geldt des te meer nu verzoekster minstens de steun geniet van haar familie en deze familie totaal geen problemen heeft met haar persoonlijkheid en met de manier waarop zij in het leven staat. Verzoekster is afkomstig uit een liberaal gezin. Zij omschreef haar ouders als niet-conservatief en liberaal en stelde uitdrukkelijk geen problemen te hebben met haar familie.

Haar ouders gaven haar en haar twee zussen de vrijheid om te kiezen welke kleren zij droegen en boden hen alle drie de mogelijkheid om te studeren (aan de universiteit). Verder zijn haar ouders op de

hoogte van haar tatoeage en van het gegeven dat zij in België samenwoont met een man waarmee zij niet verloofd of gehuwd is. Haar ouders hebben hiermee geen problemen (*ibid.*, p.2-4, 10-14).

Zelfs indien in weerwil van het voorgaande aangenomen zou kunnen worden dat verzoekster zich bij een terugkeer naar haar land en haar regio van herkomst in het openbaar zou dienen te conformeren aan bepaalde restricties en zich iets discreter zou dienen te kleden, dan nog dient te worden opgemerkt dat het loutere gegeven dat zij zich in Irak (buitenshuis) dient te conformeren aan de dominante cultuur op zich geen 'vervolging' in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en geen 'ernstige schade' in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet uitmaakt. Bepaalde aanpassingen van harentwege, zoals zich deels anders kleden, om zich in het openbaar aan bepaalde culturele standaarden of normen aan te passen, vormen op zich geen inbreuk op verzoeksters fundamentele grondrechten en vrijheden. Dergelijke aanpassingen kunnen dan ook niet als onoverkomelijk worden beschouwd. Dit blijkt overigens eveneens uit verzoeksters verklaringen bij het CGVS. Aldaar gaf zij immers aan dat zij reeds bepaalde aanpassingen deed om zich te conformeren aan hetgeen in het openbaar de norm was. Zo verborg zij bewust haar tatoeage omdat zij wist dat men deze niet zou aanvaarden (*ibid.*, p.14-15). Verder blijkt dit uit de reeds hoger aangehaalde verklaring aangezien verzoekster haar leven ervoer als heel normaal en niets te klagen had.

De in het administratief dossier opgenomen stukken en documenten (map 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4.5. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van haar leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoekster geciteerde en bijgebrachte (rechtsplegingsdossier, stukken 1 en 16) als de door verweerder neergelegde (rechtsplegingsdossier, stukken 10, 12 en 14) en de in het administratief dossier (map 'landeninformatie') opgenomen informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burger-slachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder

functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, zij het dat zij hierin worden bijgestaan door de sjjiitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en –provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Iraakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie (cf. document inzake vrijwillige terugkeer) hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Iraakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er vorig jaar bijna 700 Iraakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Iraakezen terug naar Bagdad. Dat de verbetering van de veiligheidssituatie door Caritas International niet wordt genoemd bij de voornaamste redenen van terugkeer, doet hieraan geen afbreuk. Indien voormelde personen werkelijk van mening waren dat een loutere terugkeer naar en aanwezigheid in Bagdad een reëel risico met zich zouden brengen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, kan immers worden aangenomen dat zij niet vrijwillig zouden willen terugkeren naar Bagdad.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van haar leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De verwijzing naar de arresten nr. 165 615 en 165 616 van 12 april 2016 van de RvV is niet van die aard dat zij aan het voorgaande afbreuk kan doen. Het blijkt namelijk dat deze arresten niet te verzoenen zijn met het arrest 162 162 (FR) van 16 februari 2016. Arrest 162 162 werd gewezen door drie rechters (waaronder de voorzitter van de RvV en de kamervoorzitter van de vijfde kamer) en handelt over de "*COI Focus Irak, De veiligheidssituatie in Bagdad*" van 6 oktober 2015 waarop ook de twee voornoemde arresten betrekking hebben. Het door verzoeker aangehaalde arrest is tevens strijdig met arrest 157 161 (NL) van 26 november 2015, gewezen door drie rechters waaronder de kamervoorzitter van de vierde kamer, dat ook de voormelde landeninformatie behandelde. Gelet op de arresten 162 162 (FR) en 157 161 (NL) gold er eenheid van rechtspraak tussen de beide taalrollen van de RvV. In deze omstandigheden kan de afwijkende rechtspraak zoals gesteld in de door verzoekster aangehaalde arresten niet leiden tot een andere oordeelsvorming. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat de door verzoekster aangehaalde arresten handelen over de voormelde "*COI Focus*" van 6 oktober 2015. De in het onderhavige arrest gedane vaststellingen steunen op recentere informatie die werd bijgebracht door zowel verweerder en verzoekster.

Verzoekster toont gelet op het voorgaande niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig september tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS